

Bál

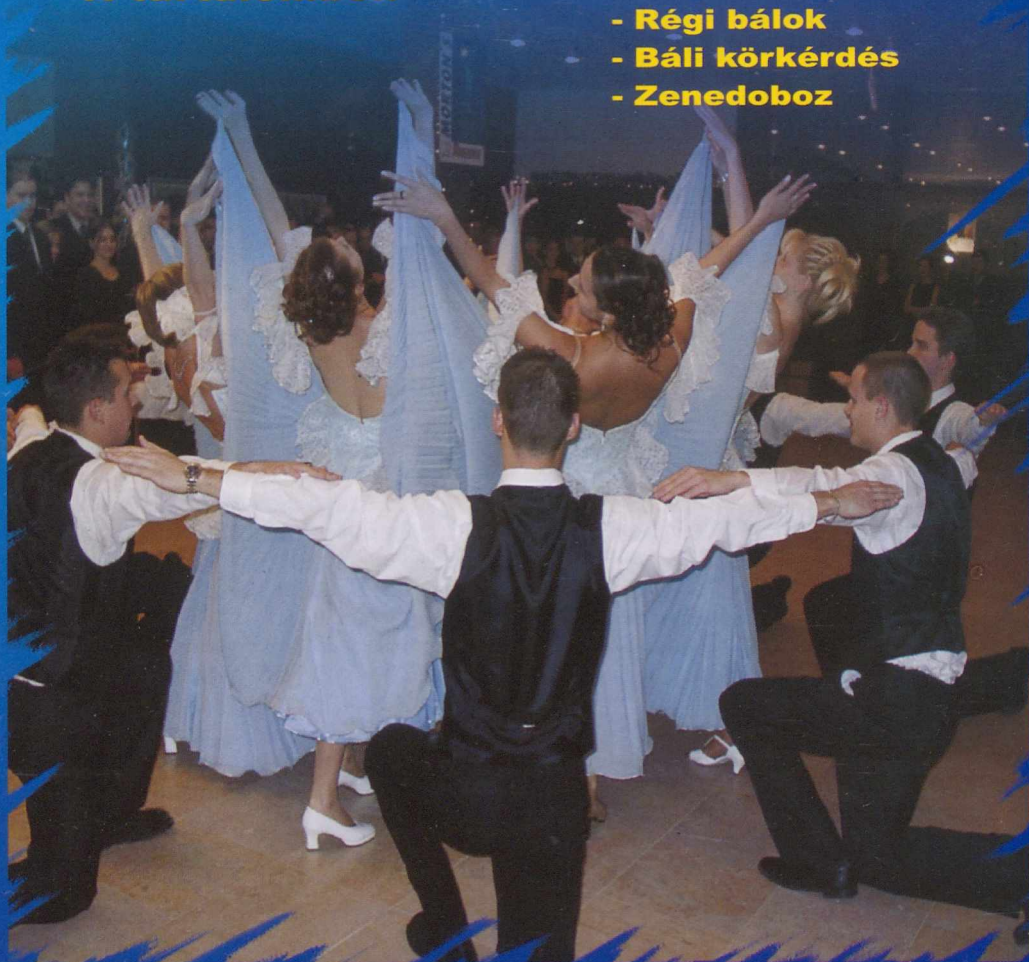
Gazság

Szegedi független bálozók lapja

2002 november 28.

A tartalomból:

- Híres bálók
- Régi bálók
- Báli körkérdés
- Zenedoboz

Báli köszöntő

Sok szeretettel és tisztelettel köszöntünk mindenkit az 56. Szegedi Jogászbálon, amelynek idén is a Forrás Szálló ad otthont. A rendezvényt Dr. Szabó Imre Dékán Úr köszöntője nyitja meg, majd a jogi kar hallgatóinak előadásában láthatjuk a nyitótáncot, amelyet Balaton Renáta tanított be. Ezt követi a vacsora, majd a hagyományos „műsorblokk”, amelyben az idén Bite Tamáséktól Latin zenei egyveleget, Péter Barbarától éneket és Ragány Zoltán előadásában verset hallgathatunk meg. Az ezt követő zenés-táncos mulatozásról Látó Ferenc és zenekara, a Murphy Band, Cserne Balázs Karaoke-showja valamint a Konzervatórium hallgatói gondoskodnak, amelyet éjfélkor a Jogászhimnusz ismerős dallama fog megtörni. Ezután kerül sor a Báلكirálynő választás eredményhirdetésére. A báلكirálynőre a belépéskor kapott szavazólapon a tombolat áruló hölgyeknél lehet majd szavazni. Természetesen zárásként tombolasorsolásra kerül sor, ahol az olvasni vágyók a **KJK Kerszöv** által felajánlott könyvet nyerhetik, de a **KJK-nak** köszönhetően valaki egy évig ingyen használhatja a CD- jogtárat. A **BÁV** jóvoltából két ajándécsomag talál gazdára. Aki pedig más jellegű örömökre vágyik a **Bacardi** ajándék csomagjában biztos talál kedvére valót. Fődíjként két 70.000 Ft értékű utazás is kisorsolásra kerül a **Morton's** és az **Adria Tours** jóvoltából, de természetesen sok egyéb nyeremény található még gazdára, így például a **Gábríel Taxi** utalványa, a **Bécsi Kávézó** és a **Music Café** kuponjai és a **Reneszánsz Pizzéria** felajánlása.

Külön öröm számunkra, hogy az idei évben sikerült megnyerni a bál védnökéül városunk neves gyakorló jogászeit és közéleti személyiségeit, törekedvén ezzel is arra, hogy ennek az 56 éves hagyománynak megfelelő rangja és szerepe legyen, ne csak karunk életében, de városunk hétköznapijaiban is.

Minden kedves megjelent vendégünknek jó szórakozást kívánunk, reméljük idén is kellemes élményekkel fognak távozni az 56. Szegedi Jogászbálról.

a szervezők

fő támogatóink:

SZTE ÁJTK HÖK

Szegedi Tudományegyetem
Állam- és Jogtudományi Kar

IMPRESZUM

Szerkesztette: Kiss Endre

Nyomda: TiszaPress
Nyomdaipari Kft.

Megjelenik 1000
példányban

ERSTE **BANK**

Bálozzunk!

Igen nagy különbség van régi korok báljai és a mai táncmulatságok között. De a lényeg ugyanaz maradt. Ahogy valaki ezt már szépen megfogalmazta előttem: a bál a finom ételek, a nemes italok, az elegáns ruhák, a nagyszerű muzsika, a könnyed jókedv elegye.

Ha valaki nem kíváncsi a bál eredetére és történetére, az ne olvasson tovább! A többieknek viszont szívesen közvetítem az általam megtudott érdekes dolgokat. Itt van mindjárt a szó eredete: "ballare", olaszul annyit tesz, táncolni. A ballo szó pedig hozzánk német és francia közvetítéssel jutott. (Ezt kivételesen nem magyarok találták fel. Ettől függetlenül jók vagyunk benne!)

A bálozás gyökerei a francia és burgundi udvarokig nyúlnak vissza. A legkorábbiakat XII. Lajos tiszteletére Milánóban rendezték, de kiemelik a történések, mint első bált az 1385-ben Amiens-ben VI. Károly és Bajor Izabella nászának alkalmából tartott táncmulatságot. Ennek ellenére azt lehet mondani, hogy a bál újabbkori keletkezésű, hiszen a 17. századtól növekedett a népszerűsége. Az ókorban és a középkorban még ismeretlen volt. Az ok persze a női "egyenjogútlanságban" keresendő! Igen kedves feministák, azzal magyarázzák azt, hogy nem voltak bálók, hogy a nők életvitele igen zárkózott volt. (Helyesebb lenne azt mondani: elzárt!) És ha egy helyen nincsenek nők, akkor oda férfiak nem mennek! (Kivéve persze az angol klubokat, amelyeket direkt ilyen céllal alapítanak.) Abban a korban tehát, amikor a nők nem járhattak oly szabadon, mint később, a táncok is más szerepet töltek be, vallásos színezetűek voltak. A híres udvari táncmulatságokon ugye már szerepelhettek a hölgyek is. De zárt ruhájuk alkalmatlan volt a tánchoz. Ezen Medici Katalin változtatott. A könnyű, kivágott ruhákhoz divatba hozta az olasz eredetű álarcot, hogy a hölgyek szemérmességüket meg-őrizzék.

A mai bált mint oly sok más dolgot, XIV. Lajos tette szokásossá, elfogadottá, sőt divattá.

Így Európa összes udvari ünnepségén elterjedt alig két század alatt. A legjelentősebbek fényét tovább emelte, hogy hivatásos táncmesterek vezették őket.

Magyarországon a 18-19. században az álarcosbálók voltak a legkedveltebbek. (Ha szociológus lennék, biztos megkeresném a pontos okát, vajon miért szeretnek az emberek bujkálni egy olyan eseményen, melynek pont a látvány, a "mutassuk meg magunkat" elv a lényege.) Bizonyítandó, hogy a bál valóban társadalmi esemény szeretném megemlíteni, hogy bizony a nemzeti függetlenséget szimbolizálандó a 19. század első felében csak magyar táncokat jártak. Ekkor terjedt el báli táncként a körmagyar, a palotás és a csárdás. (Mi mindenre jó a tánc?!) És hogy ki járt bálra? Hát mindenki! Csak máshová, más keretek közé, hiszen azért a társadalmi rétegződés is jellemzője (volt) ám a báloknak. De, a magyarok mint táncos és mulatni szerető nép, szinte minden alkalmat megragadtak, hogy bálozzanak, legyen az névnap vagy aratás!

Nagy vita folyik jelenleg abban, hogy mire táncoljanak a bálozók. Egyesek azt mondják, hogy a báli táncok mindig követték az adott kor divatját, tehát nem szabad belekövesedni a hagyományokba. A keringő és a polka mellett évről évre több tánc jelenik meg a mulatságokon. És ugye a fiatalság igényeit nem mindig elégíti ki a hagyományos báli zene és tánc. Mások szerint azonban a bál hagyományait szigorúan tartani kell. Hogy mik a hagyományos *báli táncok*? Angol és bécsi keringő, tangó, slow fox, quick step. (Ilyenkor sajnálja az ember, hogy már nincsenek olyan tánciskolák, mint a Sose halunk meg c. filmben...)

A mai bálokat is a hagyományok teremtették, legyen az játékonysági, vagy szakmához, foglalkozáshoz kötött. Azonban mindnek egy a lényege, és azt hiszem, e szerint kell viselkedni: **ÉREZZÜK JÓL MAGUNKAT!**

Molnár Edit

A XVIII. és XIX. század báljai már régen is nagy szenzációnak számítottak a korabeli sajtó számára. A divatlapokban illetve társasági rovatokban mindenki értesülhetett róla, hogy melyik főúri ház rendezte meg nagyobb pompával, a társasági életnek is teret adó, bál mulatságát. Annál megtisztelőbb volt a meghívás, minél magasabb rangú személy rendezte. Persze ezek között az események között is különbséget kell tenni. A Vasárnapi Újság egy 1892-ből származó összefoglalójából képet alkothatunk arról, hogy a szezon tömördek táncos ünnepeitől melyek voltak a legemlékezetesebbek.

Híres bálók

A farsang, habár vége felé közeledik, indokolttá tesz egy rövid hátratekintést azokra a bálókra, melyek egy vagy más tekintetben az idők folyamán történeti nevezetességre tettek szert.

Ilyen történeti érdekessége van annak a fényes bálnak, melyet 1658-ban a brandenburgi nagy választófejedelem, és neje, orániai Lujza Henriette rendeztek, s mely pompában és díszben minden képzetet felülmúlt.

A választó fejedelemnő új hazájába is magával vitte hollandi hajlamait, s ezek közt főképp a kertészet iránti kedvtelését. Ő alapította az oranienburgi kastélyt, s a körüle elterülő pusztaságot gyönyörű kertté varázsolt, melyben a hollandi kertészet minden művészete remekelt. A mellett, hogy eddig itt nem ismert virág-, gyümölcs- és zöldségfajokat honosított meg, ingyen osztott ki magvakat is a, mindenkinek, aki e végett hozzá fordult. Éppen a gazdaság iránti előszeretettel fölélesztésének vágya vezette akkor is, mikor elhatározta egy oly bál rendezését, mely a

maga nemében ritkítja párját.

Zeneszó kísérete mellett először kertészek és kertésznők léptek fel, párjával, csinos hollandi viseletben, azután élő virágok és vetemények következtek. Virágba öltözött ifjú lányok jelképezték azt a jelenetet, mikor Sándor maczedoniai király és kísérete indiai útjukban egy varázserdőben egyszerre egész virágos mezőre bukkantak, hol a virágok kelyheiből igéző szüzek szálltak ki. Viszont a zöld-ségfajok egyes jelképezései rendkívül mulatságos hatást keltettek, s általános derűtséget okoztak. Az élő virágokat és zöldségeket halászkok és halásznők követték, mindenféle halfajok és rákok kíséretében, melyek szintén nagy multságára voltak a magas vendégseregnek.

Pompában vetekedett e több, mint 200 év előtti jelmezbállal az az ünnepély, melyet II. Katalin czárnő kegyencze, Orlov, czárnőjének tiszteletére rendezett. Ezen alkalommal látni lehetett Oroszország összes népfajainak díszfelvonulását, tarka-barka öltözeteikben, voltak ott nagy- és kis-oroszok, kozákok, lengyelek, tatárok, kurlandiak, lappok és finnek, azonkívül Szibéria mindenféle lakói, cigányok, zsidók, cserkeszek és örmények.

Jött azután egy második csoport, mely a nagy hetet ábrázolta, s melyről egykorú tudósításokban ilyen leírást olvasunk: Elöl lépdelt egy paraszt zenekar, utána orosz pórok és pórnők nemzeti viseletökben. Majd a Verszelája Maszlanicza maga következett, mint tündér, ó-orosz bojárnó-viseletben, igéző asszonyi jelenség, piros szattyán csizmáskákban, arannyal hímzett sarafánnal, felette suba, hosszú piros bársony bunda, hermelin béléssel, fején villogó drágakövekkel ékes kokosnik, balkeze kaczerul csípőre támasztva, míg jobbjobban jogar gyanánt a hosszú szárú serpenyőt tartotta,

Értesítő híres bálók

melyben az ilyenkor szokásos lepényt szokták sütni. Fantasztikus aranyozott hintón állt, melyet három medve húzott, s egy hosszú szakállú törpe hajtott.

Mikor ez a csoport is elvonult, Orlov az uralkodónót egy második terembe vezette, melynek közepén a padló sakktablává volt változtatva. Zene hangjai mellett vonultak fel most az eleven sakkfigurák, melyek törököket és oroszokat ábrázoltak. Orlov föl-szólította a czárnót egy játszámára, s Katalin örömmel fogadta az ajánlatot. Természetes, hogy Orlov elég udvarias volt a partit megnyerni engedni a czárnónak.

Szomorúbb bálokról is emlékeznek a krónikák, sőt áldozat vére is nem egyszer mosta a fényes padlót, melynek ragyogása oly mámorító a fiatal életkedvnek. A leggyászosabb báli éjek egyike a stockholmi volt, 1792 márcz. 15-én. III. Gusztáv király rég elhatározta magában megtörni a svéd arisztokrácia büszke nyakasságát. miután az országgyűlésen egy ízben közte és a főnemesség közt szóváltásra került a dolog, a király előbb a katonaságot, majd a népet is meg tudta nyerni ügyének, s elhatározta a rég érlelt államcsíny végrehajtását. Az alkotmányt fölfüggesztette, s helyébe újat proklamált. A főnemesek elhatározták, hogy megölik a királyt. A sötét tett végrehajtására a márczius 16-a éjjelén tartandó álarczos bált tüzték ki. A király titokban értesült ugyan az előkészületekről, de dacolni akart a veszéllyel. Azonban alig lépett a tánczterembe, egy csoport álarczos körülfogta, s egy közülük e szavakkal veregette meg a vállát: Jó estét, maszk! Ugyane pillanatban valaki a királyt pisztolyával hátba lötte.

III. Gusztáv egész márczius 29-ig élt, s egy pillanatra sem vesztette el eszméletét. Nyugodtan várta a halálát, s addig becsülettel intézte az államügyeket.

Emlékezetes bál volt az is, melyet Párizsban 1810. július 1-én I. Napóleonnak Mária Lujzával való egybekelése ünnepére rendeztek. Őt király hordozta Mária Lujza uszályát. Fényes ünnepségek, s általános amnesztia követte az egybekelést. Ez alkalommal rendezett estélyt császári pártiszteletére Schwarzenberg herceg, a későbbi lipcsei győző. Táncz közben aztán egyszerre tüzet fogott a külön e célra épült terem. Iszonyú pánik állt be a vendégek között, mely még tetézte a szerencsétlenséget. Schwarzenberg herceg neje is áldozata lett a tűzvésznek, s leánya Pauline is meghalt a kapott égési sebek következtében. Magát Mária Lujzát is csak Schwarzenberg herceg mentette ki, kinek rendkívüli veszély árán sikerült őt az égő épületből egy hátsó ajtón át a szabadba vinni...

Vasárnapi Újság 1892. 9. sz. 158-159.p.

BACARDI Rum

Hogy is volt régen?

Mióta megjelent az emberi kultúra, azóta van tánc a Földön, habár ennek fajtái csak a XV. századtól rekonstruálhatók. A középkor táncéletéről már vannak információink, ezek azonban jórészt képek, szobrok, melyeket a gyakorlatban igen nehéz használni. A korai reneszánsz életvitel a művészetek mellé emelte a táncot is, s így megnőtt a társadalmi szerepe. A XV. századi Európának két olyan területe volt, amelyek tánc kultúráját megbízhatóan ismerjük: Franciaország/Burgundia és Itália. Mindkét helyről maradtak fent tánclejegyzések, amelyek alapján hű képet kapunk a tánc típusokról, a tánc helyéről az udvarok életében, s a viselkedéskultúráról. Ebben a században jelenik meg a táncmester fogalma is, akinek nem csak a tánc tanítása volt a feladata, hanem helyes viselkedés szabályainak, a társadalmi érintkezés formáinak az oktatása is.

A viselkedés nagyban függött az öltözködéstől. A nők hosszú ruhákat hordtak, különböző formájú fejékekkel. A férfiak tunikákat, hosszú köpenyeket. Minél magasabb rangú volt valaki, annál hosszabb volt a ruha, sőt Franciaország és Burgundia területén a rangot a cipők hosszával is kifejezésre juttatták. Ez persze nagyban befolyásolhatta e vidék táncainak formáját, lépéseit. A hosszú szoknyákat a nők a karjukon hordták, általában a karra vetve, vagy a kezükkel tartva, hogy amennyire lehet, a kéz szabadon maradjon, hiszen az udvarias beszélgetéshez a gesztusok is hozzátartoztak. A magasabb méltóságok hosszú, hátranyúló ruháit természetesen alacsonyabb rangú de gyakran nemesi születésű! hölgyek vitték. Ők saját ruhájukat, ami szintén nem volt rövid, a karjuk alá fogták, úrnőjüket pedig a karjuk fölött tartották. Ha a hölgynek hosszú ruhájában meg kellett fordulnia, ezt egy félkör leírásával tehetette meg. Először törzsét

fordította a megfelelő irányba, majd a ruhát a kezével igazította a helyére. A fej a törzssel együtt fordult, ez a fejékek miatt nem is lehetett másképp. Ha a hölgy leült, térdét összezárva tartotta, ügyelve, hogy a bokája ne látsszon. A ruhák anyagának súlya természetesen anyagi lehetőségétől, társadalmi helyzetétől függött. Bármilyen anyagról legyen is szó, a súlyt mindig éreztették a mozdulatokban: a fordulatokban, a lépésekben, sőt, még ülés közben is.

A férfiaknak viselkedésükben az erőt kellett éreztetniük. Ez az erő nem csak fizikailag, hanem hatalmilag is értendő. Ezért minél magasabb rangú volt valaki, annál jobban megadta a módját a megjelenésnek a köszönés, a séta, a társalgás, a viselkedés minden formájában. A társadalmi helyzetet a születés határozta meg. Nemesség és nem nemesség között óriási különbség volt. Amikor különböző rangú személyek sétáltak együtt, az alacsonyabb rangúnak illett kissé hátrább maradnia. A jobb oldal a magasabb rangút illette meg. Ha hárman voltak, középen helyezkedett el a legrangosabb személyiség, jobb oldalt a méltóságban utána következő, baloldalt a legalacsonyabb rangú. Ez általában így volt Európa-szerte. Az angolok azonban mint általában ebben is különböztek: náluk a fal melletti (csatornák, kocsik, lovak elől legvédehetőbb) hely illette meg a legrangosabb személyt.

Ha egy méltóságot netán köpeny nélkül ért volna az eső, az alacsonyabb rangúnak illett felajánlania a saját köpenyét, melyet ha nem fogadtak el, tulajdonosának akkor sem illett fölvenni.

A társas érintkezés legalapvetőbb gesztusa az üdvözlés volt. A bókok különféle fajtái évszázadokon keresztül éltek, fejlődtek a mai ember számára szokatlannak tűnő mozdulatokig. Bár a XV. században a bók

Zenedoboz

legáltalánosabb formája a fél térdre ereszkedés volt, ez leginkább csak személy-személy között volt szokás. Magas méltóság jelenlétében nem kellett az összes jelenlévőnek letérdelnie. Ez a harisnyák szempontjából sem volt haszontalan. A bók mindig együtt járt a fejfedők levételével. Ez mindig bal kézzel történt, s úgy kellett a kézben tartani, hogy a belső oldala nézzen a test felé.

Egy reneszánsz táncmester a hölgyek számára a következőket tanácsolta: A hölgy sokkal nagyobb diszkrécióval viselje magát, mint a férfi. Mozdulatai édesek, kellemesek. Léptei könnyűek, gesztusai jól formáltak, tánc közben mindig legyen figyelemmel a zenére. Pillantása ne röpködjön ide-oda (ahogy oly sokan teszik), hanem tartsa szerényen a földön. De a fejét ne hajtsa le, hanem tartsa egyenesen, ahogy a természet tanítja nekünk. A tánc végén

emelje édes pillantását a férfira, kecses bókbal válaszolva az övére.

A XV. század francia/ burgundi vidékének legfőbb tánca a basse danse volt. A basse szó jelentése: mély, de ami a táncokat illeti, inkább lassúságára, méltóságteljességére utal, ellentétben az Itáliában táncolt vidámabb, gyorsabb alta danza-val. A basse danse páros tánc, melyet egy, vagy több pár egyaránt táncolhat. Táncolása kifinomult, összehangolt mozgást követel. Összesen négy lépést használ, ezek különböző kombinációiból építkeznek. Csoda, hogy egyáltalán ennyi lépést is alkalmazni tudtak hasraesés nélkül.

A XV. századi magyar bálakról, illetve táncokról igen kevés dokumentum maradt fent. Egy régi írás szerint az erdélyi udvarban is elsősorban az európai táncok alaplépéseit járták, csak éppen magyar módra.

Összeállította: Merhej Raulla

Zenedoboz

A bál egyik fénypontja a Solid Music Café fellépése lesz. Ez az együttes két elszánt fiatalemberről áll, akik végzettségüket tekintve messze állnak a zene világtól, mind a ketten gépészmérnökök.

Egyikük Bite Tamás Algyőrről, akinek az egész családját átítatta a zene iránti vonzalom, mondhatni, hogy ezen nőtt fel. Főleg nagyapai ágon örökölte tehetségét. Gimnáziumi éve alatt zeneiskolában klasszikus zenét tanult, majd felvették a kecskeméti műszaki főiskolára (GANF), ahol megismerkedett a szentesi Baróczi-Nagy Ferencsel, aki felette járt egy évvel. Feri a Vénusz elődjének számító zenekarban is játszott.

Jelenlegi foglalkozásukat tekintve is érdekes a helyzet, Feri egy amerikai cég project menedzsere, míg Tamás az algyői

faluházban tölti polgári szolgálatát. Messze került egymástól a két barát, de ennek ellenére hetente legalább egyszer összejönnek gyakorolni, és évente 20-30 alkalommal megtisztelik a nagydímet is. Elsősorban kulturális rendezvényeken szoktak fellépni, például könyvheteken, megnyitókön, zenés kocsmákban.

Tamás spanyol, míg Feri elektromos gitáron játszik, a stílusuk latin alapú, egy kis dzsesszes és rockos hatással.

A számaikat együtt szerzik, Tamás komponál, Feri a feldolgozásokat megkeresi és végül ketten kovácsolják egybe. Zenéjük igazi csapatmunka, látszik, hogy egy hullámhosszon vannak. Fogadjátok őket szeretettel!

Kiss Endre

Bezzeg azok a régi jogászbálók!

Néha kicsit el kell játszani az úri gyereket...

Milyen jó lenne visszahozni a tradíciókat a mostani jogászbálókba! Kellene egy kis összetartás. Olyan, mint amilyen a régiek között volt. De hogy csináljuk, ha már azt sem tudjuk, hogy pontosan milyen hagyományokról van szó? morfondírozott hangosan Bene Tamás kollegám, miközben szaporázott léptekkel a Rákóczi téri épület felé igyekeztünk, ahol dr. Veres József tanár úr várt bennünket.

Már jócskán elmúlt dél, de a Nap megréfalta Novembert, mert még mindig hétágra sütött. így elindultunk gyalog együtt a Szeged Étterem felé, ahol a Dékán úr vendégül látta egyetemünk volt és jelenlegi oktatóit, akik még emlékeznek a hajdan végigtáncolt, fényes jogászbálókra. Veres professzor már az úton is megosztott velünk néhány érdekes történetet, de a java csak akkor kezdődött, mikor megérkeztünk.

Magyar Közöny: Körülbelül hány jogászbálon vett részt eddig?

Dr. Veres József: Egy-két kivétellel mindegyiken ott voltam az elmúlt 55 év alatt.

M.K.: Miért volt más ez akkoriban?

V.J.: Például azért, mert 40-50 évvel fiatalabbak voltunk. Nekem a megszokott hely hiányzik. Voltam jogászbálon a Szent Mihály utcai iparcsarnokban, a későbbi Szegedi Nemzeti Színház Kamaraszínházában a XIX. század végén épült egykori Kass Szállóban, a majdani Hungária Szállóban az ugyancsak történelmi nevezetességű Tisza Szállóban ma pedig az újszegedi, nem annyira patinás Forrásba járok, de az igazi mégis a klasszikus báli hangulatot árasztó Hungária volt a

hatalmas báli csarnokával. a rózsaszín termével, az oszlopaival. Az animus loci érezhető volt.

M.K.: Emlékszik-e bálon megesett, humoros történetre?

V.J.: Éppen az oszlopok racionális funkciójáról jut eszembe, hogy valamikor nagyon régen az oszlopoknak valóban volt jelentőségük. Ismeretes, 202 éves ősi szokás, hogy éjjélkor, a szupé csárdás során el kell énekelni a Rácz Pali cigányprímás és nótaszerző által komponált jogászinulót. És ott történt a malőr. Az egyik rendező odarohan a főrendezőhöz és lihegve szól: éjjél van, el kell énekelnünk az indulót. Mire a főrendező imigyen suttogott: még nem lehet, Rektor úr még nem tudja elengedni az oszlopot. Tudvalevő, hogy a nagy tudású, de igencsak bohém természetű professzornak egyetlen fix pontja az oszlop volt egész este. Így esett meg, hogy a csárdás csak nulla óra hét perckor hangozhatott el. Bezzeg ma! Még oszlop sincs.

M.K.: Biztos, hogy a régi zenei repertoár teljesen más volt, mint a mostani. Mi az, amit nem tud megszokni a mai ízlésben?

V.J.: Azt, hogy az ember a saját szavát sem hallja. Beszélgetni meg aztán pláne nem tud. Akkor a zene lágy volt és dallamos. Még később, a 60-as években is Koncz Zsuzsa képviselte a modern zenét, mint fiatal joghallgató. Bezzeg régen! Egyik alkalommal egyik nagy tudású professzornak szelíd és kellemes modorú felesége mellé kerültünk, aki színesen és plasztikusan esetelte kb. másfél órán keresztül, hogy hogyan lehet a frissen mosott és vasalt ingeket úgy összehajtogatni, hogy azok egyformák legyenek, és mindig legalulra kerüljenek, mert csak így lehet biztosítani az egyenletes ingkopást és a friss vasalás képzetét. Hol van ez ma már? De azóta vannak kételyeim a halk zenével kap-

Régi bálók

csolatosan.

M.K.: Mostanában is szívesen táncol?

V.J.: Nem. Sőt, sohasem ment nekem igazán az ilyesmi. Mindig próbáltam kibújni a tánc alól. Hat évig voltam dékán. A hagyományoknak megfelelően a dékáni megnyitó után eltáncolták a Palotást, s a lányok koszorújából kivált egy, s felkérte a dékánt. Én ez alól mindig próbáltam kibújni. Nem mindig sikerült.

M.K.: Mik azok a szokások, amiket a fiatal jogászoknak is követni kellene?

V.J.: A formák betartása. Én megértem azt, hogy régen még nem lehettek olyan gazdagok a joghallgatók, hiszen az ötvenes évek inségesebb idők voltak, de a fiúk akkor is felvették a fekete öltönyt és a fehér inget, a lányok pedig, ha mást nem, akkor egy szoknyát egy fehér blúzzal, de próbáltak kicsit szebben felöltözni. Betartották azokat a szabályokat, amelyek feltétlenül szükségesek egy ilyen rendezvényen. Ha végignézem a későbbi éveket, akkor elmondhatom, hogy a frakttól kezdve a farmernadrágon keresztül mindent láttam. Szinte már monokinire vetkőztek a hölgyek, annyira vegyes volt a stílus. Mostanában már örömmel látom, hogy szebben öltözködnek, mint régebben, de még mindig nem tartja be mindenki a formákat.

M.K.: Ön szerint hogyan lehetne visszahozni a régi, bálozós hangulatot?

V.J.: Nem hiszem, hogy vissza lehetne hozni. Most már túl sokan vannak, nincsenek meg azok a kapcsolatok, amelyek szükségesek a jó báli szellem kialakításához. A modern zene nem teszi lehetővé az igazi bálakat. Nem az a stílus. Egy kor elszáll, ebbe bele kell nyugodni. Valami mást kellene kitalálni.

M.K.: Melyik az a jogászbál, amelyikre örökké emlékezni fog?

V.J.: Amikor udvaroltam a feleségemnek. Ő is

jogász, illetve akkor még csak hallgató volt, amikor elvettem feleségül. Ez a legemlékezetesebb bálom 1966-ban volt, de akkor már nem a régi Hungáriában, hanem a Tisza Szállóban rendezték meg. Sosem fogom elfelejteni azt az estét.

A korábban említett Erzsébet napi ebéden dr. Hofszang József tanár úr is részt vett. Neki is rengeteg élménye van a régmúlt idők báljairól.

Magyar Közöny: Tanár úr szerint miért van az, hogy egyre kisebb számban vesz részt a jogászbálon a tapasztaltabb generáció?

dr. Hofszang József: Körülbelül tíz évvel ezelőtt ez a rendezvény szétvált két jogászbálra. A jurátus bál mellett létezik egy öregek bálja is valamikor Farsang környékén. Nem tudom, hogy a különcködést ki kezdte és miért, de rosszul van ez így. Ahogy szokták mondani, a borjú a tehéntől, a csikó a lótól tanul. Mulatni, viselkedni is tudni kell. Feltételezhetően úgy alakult ez ki, hogy a fiatalok kiöltöztek és meghívták azt a zenekart, akik az akkori divatos zenét játszották. Az öregek a zajtól elriadtak, s most szétszakadtak a generációk. Talán nektek, fiataloknak kellene a magatok guszthusából engednetek, mert mi nagyon jól éreznénk magunkat közöttetek, csak az a baj, hogy már nem hívnak bennünket. Ti már nem is tudjátok, hogy mi szakadt itt szét.

MK: Milyenek voltak a régi jogászok?

H.J.: A hírük ma is kicsit jobb, mint ahogy én szeretném. Ehhez a mesterséghez mindig is hozzátartozott valami vagányság, zsványság. Én most megkérdezném benneteket, hogy hány magyar nótát tudtok?

M.K.: ??? Talán húszat, harmincat...

H.J.: Azzal óvodába lehet csak beiratkozni! Én nem adnék diplomát annak a jogászyereknek,

Régi bálók

aki legalább száz nótát nem tud. Megmondom miért! Most itt vagy egy tömbben, s azt hiszed, hogy te fújod a passzátszelet. Ha befejezed az egyetemet, elkerülsz egy kis városba, ott nem a te guszthusod szerint működik majd ez a zárt kör. Ha oda mégy és lükén ülsz, mert nem ismered a nótát és a közös hangot, akkor nem fognak kanonizálni. Ez nagyon fura dolog. Nem biztos, hogy az idősebbek a te szád íze szerint fognak mulatni.

Visszatérve a jogászbálhoz, a hagyományok valószínűleg a dzsentrí szokásokból maradtak fent, s mindig nagyon jó hangulatúak voltak. Itt megjelenni, vagy ide hivatalosnak lenni nagyon megtisztelő volt. Sokáig az orvos bál is ilyen rendezvénynek számított, de most már az sem olyan, mint régen.

M.K.: Ön rendszeresen járt régen jogászbálba?

H.J.: Négy éve mentem nyugdíjba, de előtte mindig megjelentünk, mert úgy éreztem, hogy ezen a rendezvényen, ha másért nem hát hivatalból részt kell vennem. Ezért mindig fölvonultunk, még az asszonyt is fölöltöztettem. Szerintem az oktatóknak kötelességük lenne elmenni, hiszen rajtuk is múlik, hogy ne szakadjon szét ez a zárt kör.

M.K.: Vannak-e emlékezetes történetei régmúlt idők báljairól?

H.J.: A multság vége olykor kicsit durvább volt a kelleténél. Az ötvenes évek közepe táján történt meg, hogy a Tisza Szállóban tükröket törtek a joghallgatók. Már akkor is úgy működött a jogi kar, mint most. Mi, tanárok macerálhatunk titeket, de hogyha valaki kívülről akar támadni, akkor középkori falakba ütközik, s megjárja. Az a legenda, hogy Kemenes professzor valahogy elintézte, hogy nem kellett a tükröket kifizetni.

Van egy másik sztorim is. Volt egy időszak, mikor nem öltöztek a gyerekek. A lányok sem voltak olyan pompázatosak, mint most

Tisztelt Báli Közönség! Jogász Bálon születtem!

Huszonegy évvel ezelőtt Katalin napon szüleim a Jogászbálhoz készülöttek, már a vidéki barátok is megjöttek szintén jogászok akik nálunk szerettek volna a Bál után megszállni. A régi barátokkal, évfolyamtársakkal egy kellemes vacsorán még Anyukám is részt vett, majd terhes nőktől elvárható méreteire és mozgékonyására való tekintettel haza ment lepihenni. Apukám a haverokkal próbált a Báli hangulatnak megfelelően viselkedni. Azt hiszem ezt a feladatot könnyű szerrel teljesítették, legalábbis úgy tudom mulatozásból mindig jelesre vizsgáztak/nak. Szerencsére volt mit örökölnöm! A Bál végeztével Apukám és a vendégek hazajöttek és hajnalban a terhes Anyukámnak az összes sztorit, poént elmesélték, ami a Bálon történt. Később lefeküdtek aludni, ki az ágyra, ki a kanapéra és akinek nem jutott hely, az a földre. Ekkor senki sem sejtette, hogy aznap még történhet valami. Mikor mindenki épp elszenderedett és arról álmodozhatott, hogy a ma estének talán ő volt a főszereplője, jöttem én és megszereztem ezt a megtisztelő címet. Gondoltam eddig Ti szórakoztatok, de most egy kicsit én fogok. Riadalom! Jön a gyerek! Kórház! A bálozástól kimerült társaságból valaki megjegyezte: „Pont most!” Én meg jót nevettem rajtuk, és megszülettem és jól éreztem magam a bőrömben. Tetszett, hogy körülöttem forog a világ! Nyilván Anyukám szüleinek is tetszett, hogy a másnapos Báli közönség körében gyorsan terjedt születésem híre és persze megindult a látogatók áradata. Képzeltetik hány másnapos, kielt arccal kellett már születésem első napján jópofiznom...

Bene Tamás

Régi bálók

(Szívből köszönjük! a szerk.). Én a kicsit kinőtt szmokingomban feszítettem, amikor egyszerre csak hátraszól nekem egy vendég: Főúr legyen szíves!

M.K.: Már akkor is hozzátartozott a jogászi magatartáshoz az ivás?

H.J.: Persze. Akkor az volt a virtus, ha valaki ivott és végig tudott menni a járdán. Ha meg részeg volt, az szégyennek számított. Nekem az a véleményem, hogy nem szégyen részegnek lenni. Régen az volt a nagy dolog, ha valaki józannak látszott. Ma egy kicsit iszik a gyerek és rögtön azt játssza, hogy részeg. Régen a jogászbál kivilágos kivirradtig tartott, s valamikor másnap hajnalban a Restiben fejeződött be, vagy a Mars téren, lángos evéssel. A lényeg az volt, hogy minél tovább együtt legyünk.

M.K.: Azt hallottam, hogy egykor a bálokon lehetett csak igazán párt keresni...

H.J.: Így van. Amikor én elkezdtem az egyetemem '56-ban, akkor a hallgatók mindössze húsz százaléka volt nő, most pedig hatvan százalék. Nekem is vannak lányaim, s

tudom, hogy ha itt nem szereztek férjet magatoknak, akkor később már nagyon nehéz lesz. Ha csak kis településen van álláslehetőség, akkor nem biztos, hogy találsz magadnak megfelelő párt. A borbélyhoz mégsem mehetsz hozzá... Pedig férjhez kell menni, édesanyám!

M.K.: Mostanában elég nehéz ismerkedni. A lányokat már nem kérik fel a fiúk táncolni...

H.J.: Igen, látom, hogy most már nem párok táncolnak, hanem beállnak egy körbe, s mindegy, hogy valaki tud-e táncolni. Mi régen a páros tánc közben tettük az ajánlatot a lányoknak. Most legfeljebb drasztikusan átordíthatás a kör túlsó végére... Nem biztos, hogy azért mert a világ ezt csinálja, nektek is ezt kellene követnetek, akik ezt az igen furcsa jogászmesterséget fogjátok űzni. Ezen ti is tudtok változtatni! Ha néhányan elkezdenék felkérni a lányokat, biztos, hogy egy idő után mindenki követné és újra szokássá válna. Nem szégyen asztalhoz kísérni egy csinos nőt. Néha kicsit el kell játszani az úri gyereket...

Merhej Raulla

Támogatóink:

SZEGEDI ÜGYVÉDI KAMARA

6722 Szeged, Guttenberg u. 4.

SZEGEDI KÖZJEGYZŐI KAMARA

6720 Szeged, Osztrovszky u. 16. I/2.
Elnöke: Dr. Bartha Béláné dr. Farkas Margit

KÁLVÁRIA CUKRÁSZDA

Kálvária tér 32.

Körkérdés

Itt a bálók ideje! Nézzük mit szól mindehhez egy átlag jogi kari hallgató!

1. Mi a véleményed a jogászbálról? / Voltál-e már?
2. Mitől jó egy bál?

Borsodi Zoltán V. éves joghallgató

1. Nagyon jó dolognak tartom a jogászbált. Sajnos, még nem volt arra módomban, hogy elmenjek. Úgy gondolom, hogy amíg hallgató vagyok (bár ez nem sok idő), nem is lesz rá alkalom. De a gyakorlati életben, mint "rendes jogász" részt fogok venni. Nagyon jónak tartom a hagyományok tiszteletben tartását, és ha jól tudom, már közel a 60. bálnál tartunk.

2. A hasonló beállítottságú emberek találkoznak. Barátok is sokszor itt tudnak összefutni, lehet, hogy egy évben csak egyszer, kétszer. A régebbi egyetemi kapcsolatok felújulnak, emlékek is előkerülnek. Maga a báli hangulat számomra nagyon megfogó, a régi időket, a boldog békeidőket idézi vissza.

Nagy Paulina V. éves jogász

1. Tavaly voltam először, és nagyon jól éreztem magam!

2. A lányoknak fel kell öltözni, van hova estélyi ruhát felvenni, szépen kisminkelni az embernek magát. Leginkább attól jó a bál, hogy jókat szoktunk mulatni jó zenékre. Még a vizsgaidőszak előtt egy kicsit együtt van a banda.

Kiss Tamás III. éves TB-s

1. Nem voltam még, mert vagy alkalom nem volt, vagy túl kevesen mentek az ismerőseim közül.
2. Sok ember van, sok ismerős, és mindenki nagyon jól éri magát. A zene, a társaság, az ital a fontos!

Ragány Zoltán III. éves joghallgató

1. Fontos közéleti esemény, amely az intézményen belül növeli a kohéziót, Azonban nem akarok nagy szavakat használni. Nagyon jó buli! Minden évben jelen voltam eddig, és remélem idén is ott leszek.

2. A báli hangulattól. A gyönyörű hölgyektől.

Molnár Edit

KJK KERSZÖV

tiszanel
internet ezerrel

EHÖK
Szegedi Tudományegyetem
Egyetemi Hallgatói Önkormányzat

A pezsgő

Gondold meg és igyál... Pezsgőt!

Azért mert finom! Na, ezzel nem mindenki ért egyet, azonban el kell ismerni, hogy ez az egyik legelegánsabb ital. Éppen ezért válhatott fontos és/elegáns események kiegészítőjévé.

De tudjuk-e, mi az a pezsgő? A hivatalos álláspont szerint: szőlőborból készített, erjedésből származó szénsavat tartalmazó ital. Azért fontos, hogy szénsavtartalma a borban lévő vagy a borhoz adott cukorból zárt erjedéssel képződik, mert ha nem ettől buborékos, akkor az csak *habzóbor*! A pezsgő atyjának egyébként egy bencés szerzetest tartanak. Igen, ő *Dom Perignon*! A champagne-i Hautvilliers apátságban mint pincemester ténykedett. És ez a barát jött rá arra, hogyan lehet megőrizni az erjedésből származó szénsavat. Az előtte próbálkozóktól eltérően ő vastag falú üvegpalackot és parafa kérgéből készített dugót használt, és így övé lett a dicsőség, az utókor őrzi a nevét, ha nem is barát mivolta miatt ismerjük... Félteve őrzött titka hamar elterjedt az egész országban. A készítési mód folyamatosan kikristályosodott (kijegecsedett), és a XVIII. században Európa szerte ismertté és alkalmazottá vált.

Ha magyar pezsgőkről akarunk beszélni, akkor Törley József a mi emberünk, aki bejárta Franciaországot, majd 1882-ben Budafokon ezen tapasztalatok alapján pezsgőkészítő üzemet alapított. Nem szakadt meg a francia kapcsolat, mert szakembereket persze a pezsgő őshazájából alkalmazott, nevezetesen a Franois testvéreket. E gyár újítása a fagyasztással történő seprőtelenítés. (Erre igen sok módszert dolgoztak ki, szóval anélkül, hogy leírnám az egész folyamatot, higgyük el, hogy ez bizony egy fontos felfedezés! Nem egy Neuman János vagy egy Szentgyörgyi, de azért ez is magyar találmány, legyünk rá büszkék.)

A hozzáértők azt ajánlják, hogy ezt az italt igyuk bármihez. Azért azt jó, ha figyelembe vesszük, hogy aperitifként mindig száraz pezsgőt igyunk, édesség vagy gyümölcs (eper hmm..) után pedig félszáraz vagy édes változata ajánlott. Ideális fogyasztási hőmérséklete 6-8 °C, hiszen így jön ki légiessége és szénsavtartalma. Az sem baj, ha folyamatosan hűtjük a pezsgőt, sőt ez az előírás a szervirozásnál. (Most gyorsan mindenki ellenőrizze itala hőfokát, és ha nem megfelelő, hát...)

Ha kimaradt otthon egy kis pezsgőnk, íme egy pár koktél recept:

Champagne St. Moritz

1 cl dry gin

1 cl barackpálinka

1 cl narancslé

pezsgő

Champagne Bayon

6 cl dry gin

2 kávéskanál cukorszirup

1 kávéskanál citromlé

pezsgő

És a kedvencem, mert marha nehéz lehet rendelni!

angoloknál: Buck's Fizz

francia nyelvterületen: Champagne a l'Orange

olaszul pedig: Mimosa

1/3 narancslé

2/3 pezsgő

És befejezésül: a pezsgő egyik, talán legfontosabb jellemzője a szénsavtartalma. Az oldott és szaturált, a folyadékban kis buborékká diszpegrált CO₂ különleges érzékszervi örömeket nyújt a fogyasztónak.

Molnár Edit

A vacsora

Ott ül a szerencsétlen, aki eddig még viselte magát valahogy. Eddig ki tudta kerülni a fenyegető vészhelyzeteket, de most már fel se mer tekinteni tányérjáról. Csak feszeng és szűkül. Szomszédnői könnyed mozdulatokkal kanalazzák a levest, míg ő még mindig csak az asztalkendővel bajlódik. Legszívesebben ott látná őket, ahol a bors terem, s magának már ezerszer feltette a kérdést, vajon hogy került ide e mellé a díszes asztal mellé. Inkább látná magát valami elhagyatott szigeten, mint itt, a társaság sűrűjében.

Aztán mégis vesz egy nagy levegőt, s jobb kezével határozottságot színlelve megragadja a kanalat. Szorítja, mintha attól félne, hogy az belesúszik a levesbe. Pedig milyen ínycsiklandó az illata. Otthon a tíz ujját is megnyalná utána. Persze itt... egy merítés és visszacsurog a tányérba, még egy, és a szomszédhölgy felszisszen ruháját törölgetve. Halkan teszi a kanalat a levesestányérba, s lesütött szemel elengedi.

Mi a baj kedves, ízlik az első fogás? Szabadkozva hadarja: túl forró a leves. Az asztalszomszédok összesúgnak. Elviselhetetlen. Hála égnek a pincér már hajlongva kínálja a következőt. Hangosan kordul a gyomor. Vajon mennyit illik szedni? A töltött csigát házastól eszik? Miközben próbál lesni a többiektől, ott terem a garcon. Kínálja a másodikat. Hogy hogyan sikerült szednie, már nem is emlékszik. Talán elalélt egy pillanatra. Most késsel törögeti a csigák héját. Néhányan őt nézik. Észrevette. Két falatot még megkísérel a körteből, majd leteszi a villát. Csak úgy szanaszét, ahogy sikerül.

Szájához közelíti a boros poharat, majd ajkaival rátapad. Csillapul a szomszéd, s közben bizsergető érzés szalad végig lába ujjától a feje búbjáig. Kellemes a meleg idebent. Csak ez a

szomszéd nő ne traktálná végig élete dögunalmas történetével. Gyomra görcsösen rángatózik. Egész nap nem került beléje semmi. Végig erre a kényelmetlen vacsorára készült. Megint egy kertyocska bor...

A következő fogás marhahús. Lesz, ami lesz, púposra pakolja a tányért. És végre nekilát. Tömi, szabadlja, maszatolja, cuppogatja, csámcsogja az ételt.

Farkas éhsége alig akar csökkenni. Pincér tűnik fel a bal oldalán. Bort önt. A nagy hévben leesik a villa. A pincér már nyúlna érte, de ő fölkapja a földről, s eszik vele tovább. Dehogy vesztegeti a drága időt. Nem tud ő már várni.

Feneketlen gyomra tátongva várja a következő adagot és a következőt, meg az azután következőt. És minden ötödik falat után egy fél pohár bor és aztán: Pincér hozzon sört is! És dehogy érdeki már a sok megvető tekintet, s a háborgó sustorgások. Nem kell a kulináris élvezet. A lényeg: bepótolni az elvesztegetett perceket!

A szomszéd hölgy már rég átült a fehérbroszos asztal túloldalára.

Raulla

MARTINI
oriflame
natural swedish cosmetics

Humor a köbön

Két rab beszélget a szegedi Csillagban.
-Magát mi juttatta ide?

-A konkurencia. Ugyanolyan bankjegyeket nyomtattam, mint az állam.

***

Vállalkozó üti a falat a börtönben:

-Az ügyvédemmel akarok beszélni!

-Semmi gond, de a másik falon kopogjon, az ügyvéd úr abban a cellában ül!

***

-Miért hasznos tagjai a társadalomnak az ügyvédek?

-Mert így a rablógyilkosok kedvezőbb színben tűnnek fel.

***

-Miért nem támadják meg a cápák az ügyvédeket?

-Szakmai becsületből.

***

Egyszer terroristák foglaltak el egy konferencia központot, ahol éppen ügyvédek tartottak kongresszust. A mintegy 500 túszt fogva tartó bűnözők vezetője félelmetes fenyegetést intézett az épületet körbevevő rendőrökhöz: ha nem teljesítik a követeléseiket, minden órában szabadon engednek egy ügyvédet..

***

Két ügyvéd találkozik.

-Hogy vagy? - hazudja az egyik.

Adria Honfiki Tours

MORTON'S LÉGI UTAZÁSI IRODA

6722 Szeged, Petőfi S. sgt. 7

Tel.: (36-62) 420-088 Fax: (36-62) 420-816

HOBINK AZ UTAZÁS, SZENVEDÉLYÜNK AZ UTAZTATÁS
www.mortons.hu

A zene kávézója...

Átrium üzletház

6720 Szeged, Kárász u. 9.

Asztalfoglalás: 30/289-4466

Média támogatóink:

FM 95.4 RÁDIÓ 88

MEGHÍVÓ
 A SZEGEDI EGYETEM JOGHALLGATÓINAK EGYESÜLETE ÁLTAL
DR. SZÉKELY ISTVÁN
 É. LECTOR MAGNIFICUS
 LEGFŐBB VÉDNOKSÉGE ALATT,
 1948 JANUÁR HÓ 17-ÉN
 A HUNGÁRIA-SZÁLLÓBAN RENDEZENDŐ KULTÚRSZOCIÁLIS CÉLÚ
JOGÁSZ BÁLRA

HÁZIKISASSZONYOK

Balogh Edit	Cyfert Enikő	Falvy B. Zsuzsanna
Biro Anasztás	Cyfert Zsuzsanna	Sikeres Erzsébet
Botond Ewa	Herczegh Klára	Szűcs Gianella
Dukay Klára	Illés Ewa	Tamási Ewa
Fekete Mária	Kerpeli Judit	Ujvári Anna
Gergely Judit	Káhlendi Olga	Vető Éva
Gömbry Katalin	Kulmány Katalin	
	Mike Agnes	

HÁZIGAZDOK

Marék György szék	Abrahám László szék	Kerekes Béla szék
Kanostay Gyula szék	Forró Endre szék	Szűcs Lajos penztartó
Szilágyi György szék		Lippay László szék

RENDEZŐBIZOTTSÁG

Gandog Andriás titkár	Csiki Attila szék	Apáthy Jenő titkár
Tombácz Ferenc szék	Juhász Sándor szék	Matyasovszky László szék
		Olasz Mihály szék

